

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan sveder, izimni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vipavska železnica in nje nadaljevanje do Vrhnike.

Zadnja „Soča“ je prinesla obširen članek, glede vipavske železnice, iz katerega ponatiskujemo važnejše točke, namreč:

Početkom l. 1891. smo dobili Slovenci dva nova državna poslance, ki sta začela obračati svojo skrb v to, da bi dobili čim prej zaželeni železnici po Soški in Vipavski dolini.

V začetku l. 1892. je pa začelo sistematično in nepretržno delovanje za vipavsko železnico.

Naši poslanci so napejali vse moči, da bi pomagali krasni misli do uresničenja. V deželnem zboru so pridobili 100.000 gld. iz deželnega zaloge za nakup delnic. (Goriško mesto je tudi glasovalo 50.000 gld., a ta sklep pozneje razveljavilo. Nič za to! Naj si jih obdržé!) — V državnem zboru sta stavila poslanca veliko resolucij, interpelacij, predlogov, a tudi v odsekih sta vlado opozarjala na to železnico; mi pa smo sledili vsemu z največjo pazljivostjo. — Dostavljamo še, da znani obhod po Vipavski dolini, ko sta naša poslanca spremljala dva oddelna predstojnika od Gorice do Vipave, je veliko koristil naši vipavski železnici.

Tudi letos je bila postavljena od slovenske strani resolucija v deželnem zboru v korist vipavske železnice. Toda Lahi so hoteli to zaprečiti, zato so prinesli na dan furlanski tramvaj in hoteli spraviti oboje v nerazdružljivo zvezo. Ako bi se to zgodilo, bi utegnili še dolgo čakati na vipavsko železnico. Ker je nadškof glasoval z Italijani proti resoluciji, je ta padla: toda slovenski poslanci so zaprečili, da peticijski odsek ni mogel resolucije predrugačiti — in deželni zbor ni dal letos od sebe nikakega glasu v prilog vipavski železnici, pa tudi ne proti nji.

Kmalu potem so prišli neki čudni glasovi z Dunaja, ki so dajali malo upanja, da se kaj kmalu reši to železniško vprašanje. — Toda reč se je obrnila na bolje; naša poslanca sta storila vse, kar jima je bilo le mogoče, — in vlada je dala trdno

obljubo, da vipavska železnica se zakonito zagotovi še v l. 1896

In res, koncem aprila je vlada že imela pripravljen načrt zakona, s katerim naj bi se zagotovilo 11 krajevnih železnic, mej temi dve na Slovenskem, namreč Gorica-Ajdovščina in Ljubljana-Vrhnika.

Toda vlada nas je v nečem presenetila; zahtevala je namreč od dežele in udeležnikov 250.000 gl. Ker je 100.000 gl. dovolila dežela, bi morali zložiti udeležniki 150.000 gld. To bi bila pretrda zahteva; vipavske občine bi ne zmogle tolike svote. Naša poslanca sta napela vse moči, da bi izposlovala pri vladi popusta še za 100.000 gld.

Zgodilo se je! Konečno je predložila vlada rešeni načrt zakona državnemu zboru; v njem se zahteva od dežele in udeležnikov le 150.000 gld. Občine Vipavske doline bodo morale kupiti torej le za 50.000 delnic, kar ne bo nikaka težava. Zdaj torej lahko pustimo povsem na strani goriško mesto, od katerega ne zahtevamo ničesa! Občine si denar lahko izposodi, da kupijo delnice; ta denar torej ne bo zavržen, marveč le naložen pri podjetju vipavske železnice.

Za vipavsko železnico se bo moralo ustanoviti posebno delniško društvo; podpisovanje in vplačevanje delnic se bo vršilo pod glavnim vodstvom še predno se izda koncesija, Vipavske občine naj bodo že zdaj pripravljene na to!

Vipavska železnica bo dolga 30,4 kilometrov; kapitala bo treba 1.635.000 gld. (nominalna vrednost pa 1.666.000 gld.) — Čistega dobička se je nadejati prva leta 35.000 naslednja pa 49.000 gld. — Državna garancija se določi na 1.516.000 gld. glavnice in 64.500 gld. letnega prinosa. In s tem bi povedali vse, kar moremo danes reči o tej znameniti pridobitvi za Vipavsko dolino in za deželo sploh.

Zajedno z vipavsko železnico zagotovila se je tudi zgradba železnice iz Ljubljane na Vrhniko. Ta proga bo dolga 12 km. in bo stala 450.000 gld.

Letni dohodki so proračunjeni na 13.000 gld. Vlada zagotovi 400.000 gld. za 17.000 gld.; dežela da 20.000 gld., udeleženci pa morajo zložiti 30.000 gld.

Obe ti progi sta zgolj lokalnega pomena, dokler se ne zgradi mej njima zveza. Lokalni promet bo brez dvoma na obeh progah jako živahen in bi bili progi koristni dotičnim krajem tudi ko bi se nikdar ne nadaljevali.

Vlada pa misli resno na nadaljevanje vipavske proge. Utemeljuje svoj predlog, zakaj naj se gradi vipavska proga z normalnim tirom, pravi izrecno, da se svoj čas podaljša do Postojne, ali do katere druge točke ob južni železnici.

Vprašanje, do kam naj se vipavska proga podaljša, še ni zrelo za rešitev. Nekateri mislijo, da do Postojne, drugi mislijo do Vrhnike. Odločilni moment bode okolnost, katera zveza bi bila najkrajša. Kolikor se pa po sedaj predležečem materialu presoditi, bi bila zveza z Vrhniko najkrajša. Zveza ni samo lokalnega pomena, nego splošno-trgovinskega. Naši poslanci morajo delati na to, da se zgradi nadaljevanje čim prej mogoče, da se doseže kolikor možno kratka zveza z Gorico in z Italijo, zlasti z Benetkami, katera zveza bi po podaljšanju dolenskih železnic do Karlovca postala velikanskega pomena za trgovino in industrijo v južnih pokrajinah ne samo naše monarhije, nego tudi Italije in balkanskih držav.

V Ljubljani, 27. maja.

Avstrijska delegacija. Mej delegati, katere je volila v delegacijo avstrijska zbornica poslancev, je 9 levičarjev; včasih je pa zbornica poslancev volila v delegacijo do 20 levičarjev. Šest delegatov pripada konservativnemu, 6 poljskemu klubu, 5 je Mladočehov, 4 narodni Nemci, 2 Koroninijevca, 2 sta člana hrvatsko slovenskega kluba, 1 delegat je Rusin, 1 pa pripada katoliško-ljudski stranki, 1 je južni Tirolec, in 1 Predarlec, 4 divjaki in 2 protisemiti. Gospodarska zbornica je volila v delegacijo 3 levičarje, 6 konservativcev in 6 članov srednje stranke. De-

Listek.

Gorski župnik.

(Slika. Spisal Fr. Javor.)

(Dalje.)

Dovršivši maturo, vstopil je v semenišče, kamor ga ni vedel toliko poklic, kakor materina želja, da postane „Gospod“. Zaman je plakala tedaj županova Minka, kateri se je bil prikupil prijazni Anton nad vse, in kateri se je utisnila njegova podoba tako globoko v srce, da si ni mogla misliti srečnega življenja brez — njega. Nu — spoznala je i ona, da zaceli čas vse rane, našla je drugega moža, s katerim je živela potem zadovoljna v sredi petorice zdravih, veselih otrok.

Tudi Anton je s silo požiral in zatiral solze, ki so mu silile pri slovesu v oči — — — toda bil je mož, ki je z jekleno voljo dosegel svoj cilj.

Po končanih semeniških študijah je kaplanoval po raznih farah, povsod priljubljen, ter bil naposled premeščen v kopalnišče in letovišče S.

Njemu, ki si je že zgodaj prisvojil lepo, uljudno, prikupno vedenje in kretanje, in se mu ni bilo treba še le, po raznih plesnih kursih brusiti in piliti za življenje v olikanih krogih, — — — njemu ni bilo težko privaditi se živahnejšemu gibanju v novem kraju. — Vender se mu je spočetka malo tožilo po onem sladkem miru priproste vasi, ki se tako blagodejno razlikuje od kopalniškega življenja.

Saj se je bil že povsem uživel v onih skromnih družbicah na deželi, kjer je mogel občevati le s tremi, četirimi, vedno istimi osebami. Pa čemu se človek ne privadi?

Svojemu dekanu je ugajal Anton kakor nobeden njegovih prednikov. Stari dekan je kmalu uvel novega kapelana v razne, njemu bolj znane rodbine. — Anton pa, dasi poprej veseljak skozi in skozi, ki je le težko pogrešal družbo, prišedši iz srede svojih tovarišev v zapuščene vasi, je sedaj, ko mu je bila na razpolago, ni tako uporabljal, kakor je nameraval. Občeval je le toliko, kolikor je bilo neobhodno potreba, in kolikor je zahtevala to uljudnost napram faranom.

Navadno je sedel doma pri svojem glasoviru ali harmoniju ter preigraval razne komade imenitnih skladateljev. — Bil je izredno muzikalen ter večkrat tudi sam kaj komponiral. — Včasih pa je zapel spremljeval se na glasoviru polglasno kako mično, priljubljeno narodno popevko kakor: „Adijo, pa zdrava ostani — — —“, „Je pa davi slanica pala — — —“ in dr. Saj je znal tako lepo harmonizirati domače pesmi! — Prve pojme o muziki mu je bil podal njegov učitelj v rodni vasi, ki ga je na svojem polomljenem glasoviru naučil nekaj okroglih; pozneje pa se je sam dalje izobraževal in dosegel lepe uspehe.

Proti večeru je hodil na sprehod v kopalniški park, katerega polovica se je raztezala po dolini,

polovica pa širila po lahno nagnjenem griču. V dolini, kjer so promenovali kopalniški gostje, posedale postarne dame in nadušljivi starci, kjer so prevažali hrome in bolnike, — — — mu ni ugajalo. Poiskal si je svoj prostor gori na robu pod starim orehom, od koder se je videlo doli na drugo stran, v strmo padajočo, globoko dolino z rodovitnimi njivami in zelenimi pašniki. Tam je posedal vsak dan s knjigo v roki in poslušal kopalniško godbo, ki je igrala spodaj v godbenem paviljonu pred „Cursalonom“ ter preganjala bolnim in zdravim gostom patentovani kopalniški dolčas. Večerni veter mu je prinašal pretrgane akorde operetnih skladb Straussovih, Zellerjevih in dr. gori do oreha. Ko se je zmračilo, in se je pogubilo zadnje brnenje večernega zvona, vrnil se je vselej domov k večerji, kjer sta s starim dekanom prešetavala vsakdanje novice in politiko . . . Dekan, ki jo bil vedno dobre volje ujezil se je včasih čez domači prepir in prav nejevoljen dostavil: „Naši mlajši tovariši delajo, kakor bi bili mi starejši duhovniki res pustili narod v paganski temi in bili samo po imenu katoliški! Kdo bo vedno svoje katoličanstvo obešal na veliki zvon; dvomim, da so oni boljši katoliki, kakor mi, ki smo še iz stare šole.“ — In vselej ga je Anton potolažil, da se tudi on ne strinja z novim gibanjem, temveč pripada starejšim . . .

„Bravo, bravo,“ pohvalil ga je vedno dekan in se na to zadovoljen nasmijal, nudeč mu svojo

legacija je precej mešana in nima nobene trdne večine.

Volilna reforma. Jutri ima gospodska zbornica sejo, v kateri pride volilna reforma na dnevni red. Odsek jo je vzprejel v obliki, v kateri jo je vzprejela zbornica poslancev. Vlada ni izrekla želje, da se obnovi v zbornici poslancev odklonjena določba, naj bodo volitve v novi volilni kuriji javne. Poljaki so se tudi potolažili v tem oziru. Ko so volitve volilnih mož javne, bodo že vlada, duhovščina, plemenitaši in židje toliko uplivali na volilce, da se ni bati, da bi kandidatje poljskega kluba pri bodočih državnozbornih volitvah propali v novi kuriji. Za dolgo pa tako sedanja poljska stranka ne bo mogla več gospodariti, kajti v poljskem klubu samem že močno vre. Prebivalstvo prihaja tudi vedno bolj do spoznanja, da sedanji poslanci ne zastopajo njega koristi, temveč le svoje. Posebno zadnje deželnozbornske volitve so ljudem precej odprle oči, ko so skoro povsod duhovniki se bratili z židi.

Odlikovanja za pomadjarovanje. Ogerski učni minister je te dni priznal po 15 gld. nagrade 10 učiteljem, ki so si pridobili posebne zasluge za pomadjarovanje v šoli. Nagrade so se priznale takim učiteljem, ki nemadarskim otrokom vse predmete predavajo v madjarščini. Seveda otroci se v tacišolah družega ne nauče, kakor nekoliko madjarskega blebetanja.

Ministra v preiskavi. Proti dvema ogerskima ministroma se je torej začela kazenska preiskava zaradi dvobojev. Ta preiskava se je te dni ustavila, po odredbi vladarjevi. Slabih posledic za ministra gotovo ni nikdo pričakoval.

Revizija ustave v Srbiji je zadela na nove težave. Radikalci so se izrekli, da se drugače dotičnih posvetovanj ne udeležijo, da kralj obljubi, da se pokliče neutralno ministerstvo, ki bo vodilo volitve. Kralj pa tega noče in se je vsa revizija začasno odložila. Kralj dobro ve, da bi bili voljeni radikalci, da se svobodno voli, radikalne večine pa ne mara, ker se boji, da bi mu radikalci kaj dohodkov ne pristrigili. Kralj Aleksander namreč že začenja kazati, da bo vreden sin kralja Milana.

Razmere na Kreti. Na tem otoku je popolna vstaja. Turčija je poslala na Kreto zadnji čas mnogo vojakov. Vstaši so v Vanosu bili oblegli celotni turški bataljon, v Janosih pa obkolili drugi oddelk in pobili 18 Turkov. Pri Dranisi je bil tudi boj med vojaki in vstaši in je 10 turških vojakov ubitih. Turki pa po drugih krajih more in razsajajo. Grška podpira vstaše, kakor je videti iz poročil grških časopisov samih. Za Turčijo so te razmere jako kočljive. Če hitro na Kreti ne naredi reda, se bodo nemiri raztegnili na vso turško državo. V Makedoniji je vse prebivalstvo nezadovoljno, ravno tako tudi v Armeniji. Če se očitno pokaže, da Turčija ne more vzdrževati reda, tudi velevali ne bodo mogle dolgo podpirati jo, če tudi jim ni ljubo, da pride orijentsko vprašanje na dnevni red.

Vstaja na Kubi. Vstaši na Kubi so zadnji čas se združili. Dosedaj so bili ločeni. Glavni po-

tobačnico... Pogovorila sta se še marsikaj, pri čemer je Anton sivega starca zabaval s svojim humorjem in svojo duhovitostjo. Le-ta pa mu je ploskal z debelimi mesenimi rokami in se krohotal, da se je ves tresel, kadar je Anton naredil posebno dovtpno opazko. Saj je bil uprav zaljubljen v svojega kooperatorja.

„Ali ste zadovoljni pri meni?“ — vpraševal ga je čisto skrbno.

„Izvestno; saj vidite, da sem vedno dobre volje in vesel. Pa kaj vas je dovelo do tega vprašanja?“

„Nu, mislil sem pač —, ker ne zabijate bolj v družbo, vi, ki znate tako izborno zabavati!“

„Prav nič je ne pogrešam! Na prejšnjih kapelanijah sem se navadil samotarenja in zdi se mi, da tako čas pametnejše in koristnejše uporabljam, kakor bi ga v družbi, kjer se navadno zbijajo le slabi dovtpi, mlati prazna slama, opravljajo razni ljudje in kuje nepotrebna politika.“

„Sami veste, kaj vam bolj ugaja! Jaz za svojo osebo sem vesel, da me razvedrite tedaj, kadar morava biti skupaj, in se malo pomeniva. Več časa vam nočem kratiti, dasi vam odkrito povem, da sem rad v vaši družbi, v kateri se sam nekoliko pomladim!“ —

Tako je čestokrat komplimentoval stari dekan svojemu priljubljenemu, živahnemu, včasih pa tudi resnemu kapelanu. (Dalje prih.)

veljnik na Kubi general Weyler je bil preko vsega otoka razprostrl vojno črto, ki je ločila vstaše. Vstaški poveljnik Maceo je zaradi tega bil že v veliki zadregi. Sedaj se je pa posrečilo vstaškim četam, da so prodrle to vojno črto. General Weyler je zaradi tega v veliki zadregi, ker njegov dosednji vojni načrt je sedaj ob vsi vrednosti. Dal je bil napraviti mnogo utrdb in jarkov ob tej vojni črti. Vse te utrdbe sedaj nimajo nobene vrednosti. Vojne čete bodo treba razpostaviti vse drugače. Ta uspeh bo dal tudi vstašem novi pogum. Vlada se boji, da bodo vstaši napali glavno mesto na Kubi. Ko bi to mesto vzeli, potem pa ni več misliti, da bi Španci zatrli vstajo.

Slovansko Sokolstvo.

Ljubljanskim Sokolom. Danes proste in redovne vaje. Začetek točno ob polu 9. uri zvečer.

Nova Sokolska društva. Na Češkem se je ustanovilo od začetka jan. do konca aprila t. l. 18 novih sokolskih društev.

Graški „Sokol“. Lanske leto so osnovali Čehi v Gradcu sokolsko društvo. Prošnja, da bi smeli telovaditi v deželni telovadnici, je bila seveda odbita. Vkljub temu pa ni ostala telovadba graškega „Sokola“ na papirju, ampak se prav pridno telovadi dvakrat na teden, v torek in petek, v Steinfeldski pivarni, kjer spremene na ta dneva večjo gostilniško sobo v telovadišče. Društvo ima 45 ulov, med njimi 40 telovadcev.

Češka Zveza Sokolska. V deseti seji z dne 17. marca 1896 je sklenilo predsedništvo, da se Sokolstvo ne udeleži slavnosti francoskih gimnazistov v Alžiru, ker bi se sevsakdanjilo s prevečkratnim nastopom v Franciji. — Jednajsta seja predsedništva dne 24. marca: Pravil za „Zvezo Sokolstva Češko-slovanskega“ vlada iznova ni potrdila. Društvo v Boskovi se pošlje podporo 25 gld., onemu v Kraljevemgradu knjižnico. Društvo v Svetlu se naj piše, da žensk ni sprejemati za ude; kjer pa je potreba, naj se ustanovi dekliska telovadba po vzoru telovadbe naraščajeve. Župa srednješkeka daruje društvom v Čehih 100 iztisov in vsakemu društvu na Moravskem po 5 iztisov Hronovega dela „Župa srednješkeka za 11. izleta“. Razpošlje naj se zajedno s knjižnicami. Firma Trenkvaldova predlaga razne načrte sokolskih praporov. Sprejme se vzorec, imajoč jedno stran belo z ušitim rdečim imenom društvenim, drugo stran rdečo z ušitim češkim levom. Praporov drog je oprmljen s sokolom iz aluminija. Cena ne sme presegati 60 gld. (Slovenska društva pa imajo zastave za 500 in več gld., zato pa za tem manj telovadnega orodja!) Ta sklep se predloži odboru Č. Z. S. v odobritev.

Telovadba na Angleškem. Kakor beremo v časopisu „Turner“, se ob kratkem prireda veslarska tekmovalja med slušatelji angleških vseučilišč. V veslanju se odlikujejo osobito dijaki oxfordskega vseučilišča. Za tekmovalja se pripravljajo nastopno. Tekmovalci ustajajo ob sedmih zjutraj, se umijejo z mrzlo vodo in gredo na daljši sprehod. Ob polu 9. uri použijejo meso, jajce, pražen hleb. Na to se podajo zopet na sprehod. Ob 2. popoldne se okrepčajo z govejim ali telečjim mesom, praženim hlebom, in pol litrom piva. Uro pozneje začno dnevne vaje na reki Temzi. Vajam, ki trajajo celih šest ur, sledi obed, obstoječ iz mrzlega mesa, praženega hleba, konserv in pol litra piva. Ob 10. mora biti vsakdo v postelji. Priprave gambridskih dijakov so v obče podobne tem, le glede hrane imajo poleg mesa, hleba in piva tudi še zelenino, krompir in vino. Občno se misli, da je strogo urejeno življenje oxfordskih tekmovalcev vzrok njih čestim zmagam. Zanimivo je, da se večina teh tekmovalcev pozneje posveti duhovskemu stanu. Tako je postalo poslednjih deset let izmed 108 oxfordskih vseučiliščnikov 35 škofov, 31 sodcev, 4 lekarje in 8 višjih častnikov. Gambridska univerza je vzgojila 80 menihov, 50 sodcev, 2 lekarja, 2 generala, 1 polkovnika.

Rimska sagatio. Pri javnih telovadbah ljubljanskega „Sokola“ je večkrat videti igro s takozvanim lovnikom. Ta igra je bila znana že za časa cesarja Augusta. Ako so rimski „krokarji“, vračajoč se pozno v noč domu, srečali otroka, so ga zgrabili, razprostrli plašč na zemlji, položili nanj malega ujetnika in zgrabivši plašč ua več koncih, metali revčka v zrak. Po plašču, ki se je imenoval sagum, so nazvali to igro sagatio.

Intendančno poročilo za leto 1895/96.

Odkar se je ustanovilo pod vodstvom „Dramatičnega društva“ v novem gledališkem poslopju stalno slovensko gledališče, omejil se je po pravih delokrog društvenega odbora malone samo na rhovno vodstvo, dočim oskrbuje celo tekočo upravo in vodi predstave ter v obče gledališče intendantija.

Iz tega razloga sklenil je tudi društveni odbor podati letos občenemu zboru namesto običajnega poročila tajnikovega poročilo intendantije, v koje imenu si jemljem čast, poročati o vodstvu slovenskega gledališča v pretekli društveni dobi ter se pri tem ozirati tudi na delovanje celotnega društvenega odbora.

Na lanskem občenem zboru popolnil se je društveni odbor s tremi novimi odborniki, in sicer so

bili izvoljeni gospodje: profesor Viktor Bežek, Ivan Gogola in dr. Edvard Volčič. Društveni odbor izbral je potem poleg podpredsednika g. dra. vit. Karol Bleiweisa, g. prof. Bežeka za tajnika in g. Gustav Pirca za blagajnika. V intendantiji ostali so prejšnji funkcionarji gg. Pirc, Plantan (načelnik) in dr. Te. Kavčič. Za pregledovalca računov bila sta izvoljena g. dr. Stor in g. svetnik Zamida.

V toku leta odpovedala sta se odborništvu gg. prof. Bežek in dr. Volčič in je potem prevzel začasno pisarniška posla član intendantije g. dr. Te. Kavčič.

Odbor imel je skupaj 14 sej, v katerih je poročala intendantija v svojem področju in so se zlasti reševale važnejše personalne in občne društvene zadeve. Intendantija sama je pa imela vsak teden po več sej in so se k istim posebno tedaj, kadar je bilo določati dnevni repertoar, vabili režiserja drame in opere ter kapelnika. Intendantija nadzorovala je skušnje, oder in dramatično šolo ter pazila, da se je izvrševal hišni in disciplinarni red.

Posebno pozornost obračala je intendantija na to, da se je ustanovila še pred pričetkom sezone in redno vodila dramatična šola.

Le ta otvorila se je pod vodstvom društvenega učitelja gospoda Rudolfa Inemana dne 1. avgusta in se vzdrževala do pričetka sezone, to je 1. oktobra. Učencev bilo je skupaj 24, in sicer 22 gospodov in 2 dami. — Podučevalo se je v deklamaciji in mimiki ter je bil konečni uspeh še dokaj ugoden, ako se pomisli, da se je moglo že v sezoni uporabiti štiri pridnejše učence, kakor Kranjca, Učaka, Lavoslava in Puša, ki so si pridobili že precej igralske rutine za epizodne vloge.

Obžalovati je, da se posebno naše domače ženstvo tako zelo odteguje dramatičnemu poduku. Bojazen pred negotovo prihodnostjo, pred vsem pa tisti iz gole ozkosti izvirajoči predsodek, namreč, da se ženska z boljših krogov, kakor hitro se posveti igralskemu poklicu, nekako samo sebe degraduje — kriva sta celi stagnaciji v naši dramatik. — Intendantija priporoča, da bi se že v bodoči sezoni nekateri nadarjeni in pridni učenci stalno angažovali, kajti le potem, ako ima učenec upanje, postati v sezoni reden član gledališča, je pričakovati tudi večjega zanimanja za dramatično šolo.

Drugi vzrok, da se naša dramatika ne more razviti tako, kakor je želeli, je ta, da šteje naše igralske osebe mnogo članov, ki niso igralci iz poklica. To so oni nezanesljivi elementi, koji zmatrajo gledalče le za nekaj postranski zaslugež.

Ker niso povse odvisni od zavoda, pri katerem so angaževani in ker jim, kar radi pripoznamo, večkrat tudi razmere ne pripuščajo, čez dan v gledališče dohajati, onemogočene so čestokrat skušnje s celim ensemblom, s tem pa tudi točne in gladke predstave. — Za vsako večjo noviteto treba je po več enemble-skušnji, katerih pa gotovo ni mogoče opraviti samo na večer, ako se pomisli, da nastopajo poleg starejših izkušenejših igralcev tudi učenci dramatične šole — diletantje, katerim mora režiser dati še posebna navodila.

Nedostatek je dalje, da intendantija svoje disciplinarne moči ne more dovolj resno izvrševati napram jednemu delu istih poligralcev polobrtnikov, ki se, kakor povedano, ne morejo ali pa tudi ne čujejo pokoriti naredbam gledališkega vodstva. Ker ni dobiti lahko in hitro namestka, mora intendantija čestokrat zatistiti jedno oko, ako se noče izpostavljati najkrajnejši eventualiti, namreč ustavititi za nekaj časa dramatične predstave v sredi sezone.

Iz občinstva in po nekaterih slovenskih časopisih čuli smo opetovano različne pritožbe in nasvete. Posebno glasno odmeval je klic po takozvanem intendantu strokovnjaku. Kdo bi si želel gorkeje, kakor ravno odbor „Dramatičnega društva“, da bi se našel mož, ki bi iz rodoljubnosti hotel in mogel prevzeti vodstvo slovenskega gledališča. Toda, gospoda, mož intendant, kakoršen naj bi bil na čelu gledališča, ne sme biti samo dramaturg, temveč stalno in s primerno dobro plačo nastavljen gledališki vodja v pravem pomenu besede. Ravnatelj strokovnjak mora biti ves dan v gledališču, mora nadzorovati skušnje, uprizarjati predstave ter sploh opravljati vsa obilna opravila, koja so sedaj odkazana tajniku, blagajniku, dramaturgu in sploh celi intendantiji.

Naše narodno gledališče pa žalibog sedaj še ni tako gmotno podprto, da bi moglo plačevati stalno nastavljenega gledališkega ali artističnega vodjo. Pri sedanjih razmerah smemo biti le zadovoljni, ako se sploh dobé še možje, ki se iz rodoljuba in navdušenosti za stvar posveté temu najnehvaležnejšemu narodnemu delu. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. maja.

— (Stavbeni red — potrjen.) Nj. Velikanstvo presvetli cesar je, kakor čujemo iz najavstičnejšega vira, z najvišjo odločbo z dne 25. maja potrdil stavbeni red za stolno mesto Ljubljano.

— (Pešpolk baron Kuhn št. 17.) je k pogrebu umrlega fcm. barona Kuhna poslal iz Celovca

deputacijo častnikov, katero vodi podpolkovnik gosp. Gressel.

— (Razstavljen fotografija.) V izložbi g. Kollmanna na Mestnem trgu in v izložbi firme Kleismayer & Bamberg na Kongresnem trgu, so za nekaj časa razstavljen fotografije članov dunajskega odbora za Ljubljano in okolico.

— (Birmancev) je bilo letos 2402 in sicer jih je bilo 2045 v nedeljo, 357 pa v ponedeljek birmanib.

— (Jour-fixe) bo jutri v četrtek v gostilni pri „Zlatem sodčku“ na Žabjeku št. 6.

— (Tatvina.) Kakor smo že včeraj poročali, aretovala je včeraj mestna policija delavca Janeza Marna iz Zgorajega Bernika, ki je prodaval zlato uro za dame. Vprašan, kje je uro dobil, trdil je Marn, da jo je kupil od nekega neznanega moža. Pozneje pa se je dognalo, da je fant pri urarju Rudholzerju na Mestnem trgu ukradel dve zlati uri za dame, vredni čez 50 gld. Ker se je v njegovi posesti našla le jedna ura, verjetno je, da je jedno že prej prodal.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišču pričela se je včeraj druga letošnja porotna sesija. Prvi dan vršili sta se dve obravnavi, tretja, proti Josipu Smoleju, posestniku na Plavžu, preložila se je na prihodnjo sesijo. Pri prvi obravnavi bil je 25 let stari dninar France Lenarčič iz Podgorice obtožen uboja. Obtoženec prišel je lani na Miklavžev večer k hiši mizarja Poljanca v Podgorici kot „parkelj“, a Poljanec ga ni pustil v hišo, ker se je že večkrat kaznovanega siloviteža bal. Dne 27. decembra prišel je Lenarčič zopet k Poljančevi hiši, zahtevajoč od gospodarja odgovor, zakaj ga na Miklavžev ni pustil v hišo. Brez kaknega nadaljnega vzroka razbil je obtoženec šipe in okvire na oknih ter vrgel skoz okno v stanovanje dolg kol, potem pa težak kamen, ki je Poljanca na glavi tako močno zadal, da se je le-ta nezavesten zgrudil in vsled te rane čez par tednov umrl. Porotniki potrdili so vprašanje glede hudodelstva uboja in sodišče obsodilo je Lenarčiča na 7 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 27. decembra vsakega kazenskega leta. Ko se mu je naznanilo, koliko let bo sedel, je cinično rekel: Saj jih lahko dajo, ko jih imajo dovolj. — Pri drugi obravnavi sedel je na zatoženi klopi 22 let stari mizarški pomočnik Peter Hrovat iz Zgornje Dobrave, obtožen tudi hudodelstva uboja. Hrovat povabil je bil več svojih prijateljev na žganje v očetovo hišo. Na novega leta dan prišlo je pet fantov k Hrovatu, mej njimi tudi Resmanov hlapec Janez Žbontar. Ker pa so koj opazili, da išče Hrovat prepira, vrnilo so se fantje domov. Čez nekoliko časa prileti Peter Hrovat in nekaj njegovih znancev za ukajočimi fanti, veleč jim, naj molče. Vsled tega vnel se je prepir, v katerem je Hrovat Žbontarja, ki se je bil že spustil v beg, sunil z nožem v život tako, da je le-ta padel na tla in zaupil: „France (ime gospodarja Resmana), jaz sem zaklan!“ In res je Žbontar vsled nevarnih ran dne 11. januarja umrl. Obtoženec je dejanje tudi pri obravnavi priznal, a zagovarjal se s tem, da je storil to v jezi in pijanosti. Dognano pa je, da pijanost njegova ni bila taka, da bi ne bil vedel, kaj dela. Ker so porotniki potrdili vprašanje glede uboja v zmislu obtožbe, bil je Hrovat obsojen na 6 let težke ječe, poostrene mesečno z jednim postem ter trdim ležiščem v temni celici.

— (Javna prodaja vtihotapljenih prašičev v mestni klavnici.) V četrtek dopoldne ob 9. uri se bode prodalo v tukajšnji klavnici 60 zaklanih mladih prašičev, kateri so bili odvzeti v Novem mestu, kamor so bili s Hrvaškega vtihotapljeni.

— (Napad.) V nedeljo zvečer se je vračal kovač, v službi drž. železnice v Ljubljani, Anton Jančič iz mesta domov v Dravlje. Na nekoliko samotnem kraju sta planila nanj dva kmetska fanta, doma Pod Goro pri St. Vidu in ga jela z vilami in z ročico obdelavati. Poškodovala sta Jančiča tako nevarno, da ni upanja, da okreva. Orožniki so danes šli napadalca iskat. Napadla sta Jančiča po zmoti; čakala sta nekega drugega, a ker je bilo temno, nista razločila, imata-li pravega v rokah ali ne.

— (Iz Škocijana) se nam piše: V nedeljo, t. j. 31. t. m., popoldne po litanijah bode pripovedoval deželni poslanec gosp. Žitnik, koliko je že storila klerikalna stranka za nas v deželnem zboru. Upamo pa, da se gosp. deželni poslanec to pot ne zagovori, kakor v Šmarjeti. Škocijanci se bodo obhoda udeležili in pazili prav dobro, kaj bode gosp.

Žitnik dobrega in lepega povedal. Kar bomo slišali, bomo sproti zapisovali in o tem — poročali.

— (Iz Trebnjega) se nam poroča: Blizu Trebnjega se je našel bogat zaklad izvrstnega premoga. S kopanjem se je koj začelo. Za prosep je pa nujno potrebno, da se popravi cesta Trebnje-Mirna. Kaj je to, da ta stvar ne gre naprej, ko je cesta že zmerjena, svet odkupljen in denar pripravljen?

— (Uboj.) V ponedeljek zvečer je v Vačah neki hlapec v pijanosti zaklal jednega najvrlejših fantov v celi fari. Zabodel ga je malo nad srcem. Fant je umrl kake pol ure pozneje mej maziljenjem s sv. poslednjim oljem.

— (Zaročil) se je gosp. Anton Žnidaršič, posestnik in trgovec v Ilirski Bistrici, z gosp. Emo Ličan, hčerjo umrlega veletržca in nadžupana Škenderja Ličana in gospe Ivane Ličan, lastnice trgovine v Il. Bistrici.

— (Zabavni večer izvenakademične podružnice sv. Cirila in Metoda) dne 21. t. m. v proslavo društvene desetletnice se je zvršil ob številni udeležbi slovenskega občinstva — mnogo udov se je odlikovalo po svoji odsotnosti — na občno zadovoljnost. Vsled sodelovanja jako priljubljenega hrv. slov. društva „Sloga“ (hrvatskih in slovenskih pevcev in tamburašev) pod vodstvom drd. med. g. Ivkanca, odličnih pevcev g. dr. Bela Stuhca in drd. med. gosp. Supana so vse koncertne točke sijajno uspele, zlasti ker sta spremljevanje na glasovirju prevzela g. dr. Banj. Ipavc in jurist g. Krek. Zabavni večer je otvoril prvomestnik g. dr. Fr. Žizek, kateri je v svojem jedrnatem govoru popisal delovanje izvenakademične podružnice v 10 letih, ki so minoli od nje ustanovitve. Nenavadno sta ugajali Aškerčevi baladi „Poslednje pismo“ in „Poroka“, kateri je uglašil g. R. Sta. Savin. Jako bi nas veselilo, če bi kmalu zopet čuli kako novo skladbo g. Savina. Obe pesmi je pel g. dr. Stuhc lepo nuancirano, žal, da njegov krasni glas v sila neakustični dvorani ni prišel do popolne veljave. Spremljal ga je na glasovirju g. dr. Ipavc, kateri je bil pri nastopu pozdravljen z dolgotrajnim živahnim ploskanjem. Naš dični rojak se nam je predstavil tudi kot skladatelj. Uglašil je Prešernovo pesem „Nezakonska mati“ občinstvu je tako ugajala, da jo je dr. Stuhc moral peti. Malo nas je motilo, da je pesem zložena za bariton. Nekoliko čudno je vendar, če poje bariton „meni mladi daklici itd.“ Kakor smo čuli, se pesem natisne. Ali bi se ne dala kompozicija prirediti za ženski glas? Poleg tamburanja, s katerim je bilo občinstvo jako zadovoljno, je še posebno omeniti, da je g. drd. med. Supan pel jedno Nedvedovo in jedno Vilharjevo pesem. Spremljal ga je na glasovirju g. stud. iur. Krek. G. Supan napreduje čedalje bolj. Glas se olapšava, tehnika pa popolnjuje. Slednjič beležimo z veseljem, da je hrv. slov. pevski zbor „Sloga“ pod vodstvom g. drd. med. Ivkanca precej napredoval. S to veselico smo lahko v vsakem oziru zadovoljni in veseli nas, da prireja naša podružnica takih zabavah večerov, pri katerih imajo rodoljubi slovenski priliko se shajati in pri katerih se s toliko unemo goji glasbena umetnost.

— (Poročila) se je v Gorici dne 24. t. m. gospodična Andrejina baronesa Winkler, hči bivšega gospoda dež. predsednika barona Winklerja, z gosp. dr. Alojzijem Pontinijem. Čestitamo!

— (Deželnozborske volitve v Istri.) Volilni oklic izdan z ozirom na bližajoče se deželnozborske volitve v Istri slóve: V zasedanju deželnega zbora istrskega, vršivšem se v minolem mesecu ja nuvarju, uničila je italijanska deželnozborska večina izvolitev trojice Vaših zakonito izvoljenih zastopnikov. To je bilo politično nasilje, s kojim se je pogazila glasno in jasno izjavljena volja naroda; to je bila samovolja, kakoršni ne bi našli vrstnice v vsem naobraženem svetu. Divja strast ne bi mogla nikjer drugje vplamteti tako, kakor je razvnela duhove naših narodnih protivnikov, ko niso hoteli priznati zastopnikov naroda, izvoljenih ponovno, zakonito, da, celo jednoglasno. Na tako nasilje mora slediti z Vaše strani, gg. volilni možje, jasen in odločen odgovor. Volilni možje! Poklicani ste na dan 30. t. m. v Volosko in v Krk, da daste tak odgovor na izzivanje Vaših in narodnih protivnikov. Ta odgovor bode najznačilnejši in za protivnike najuničevalnejši, ako bodeste zložno in vsi glasovali za biveše Svoje zastopnike v deželnem zboru istrskem, ki so bili: I. Za kmetske občine političnega okraja Volosko: Slavoj Jenko, župan v Podgradi in Matko Mandić, urednik v Trstu. II. Za kmetske občine političnega okraja Lošinj: Šimon Kv. Kozulič, posestnik z Lošinju. Ponovna jednoglasna izvolitev teh naših odličnih mož bode najsijajnejše zadoščenje njim, užaljeni narodni volji in užaljenim volilem njihovim. Stopite torej na volišče v polni zavesti, da Vam je narod poveril nenavadno važno nalogo: čuvati in braniti in uveljaviti voljo naroda.

* (Ljubavnega romana žalosten konec.) Ljubljancani se gotovo še spominjajo, da so bili lani, kmalu po potresu, pribiti na vseh hišah plakati z napisom „Kazimir, komme Civilspital — Gusti“. Izkazalo se je takrat, da se s temi lepaki ljubeca graška gospodična iskala svojega iz bolnice odpuščenega ljubimca Kazimirja Szulkiewiczza, a poročali smo tudi, kako sta se končno posredovanjem mestne policije našla Kazimir in Gusti. Odpotovala sta iz Ljubljane. V tujem Dunaju sta stopila pred

altar, a sreča jima ni bila mila. Kazimir, bivši častniški namestnik, ni mogel na Dunaju dobiti službe. Trpela sta pomanjkanje in da naredi konec vsemu trpljenju je Kazimir pl. Szulkiewicz v nedeljo skočil v Dunav. Neki mož je koj za njim planil v vodo in ga skušal rešiti, a Szulkiewicz se mu je ustavljal z vso silo, tako da je rešitelj prišel sam v nevarnost. Kazimir pl. Szulkiewicz je našel v Dunavu hladni grob.

* (Štrajkujoča občina.) Občina Mala Pešta pri Budimpešti je z glavnim mestom zvezana z vicinalno železnico. Malopeštanci so se že dolgo pritoževali, da so vozne cene na tej počasni železnici veliko previsoke, a ker vse pritožbe in prošnje niso nič pomagale, je občina sklenila, začeti „štrajk“. Mala Pešta je precej veliko mesto in ima z Budimpešto najživahnejši promet. Občina je kupila 10 omnibusov in prevaža občane, ki so z velikim navdušenjem začeli štrajk, tako po ceni, da je železnica povsem zapuščena in da že tri dni ne vozi noben vlak. Naposled bo vlada vendar odnehala.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. J. Smolej v Dolenjem Logatcu 3 krone 44 vin., katere je zložila vesela družba v njegovi gostilni dne 25. t. m. Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 27. maja. Vlada je v današnji seji poslanske zbornice predložila kreditne predloge za Kranjsko. Predlaga, naj se dovoli obrestovano posojilo v znesku 1,500.000 gl. in sicer 550.000 gold. za zgradbo deželnega dvorca, 450.000 gld. za mestni regulacijski zaklad in 500.000 gld. za posojila hišnim posestnikom v Ljubljani in v okolici. Posojila bode obrestovati po 3%. Dovoljeni znesek se izplača v treh obrokih l. 1896., 1897. in 1898. Za 1896. l. zahteva vlada, naj se k proračunu dovoli naknadni kredit v znesku 500.000 gl., da se izplača prvi obrok, ostala obroka je postaviti v proračun za l. 1897. oziroma za l. 1898. Posojila bode vrniti v 20 enakih letnih obrokih začevši od 1. januarja l. 1901. Vse uloge, pogodbe itd. so oproščene kolkov in pristojbin. V motivih, dodanih predlogi, se poudarja, da je s tem posojilom definitivno sklenjena državna pomožna akcija, potrebna vsled lanskega potresa.

Dunaj 27. maja. V današnji seji poslanske zbornice je posl. Kaiser nujno predlagal, naj vlada opraviči, zakaj so orožniki v Libercu streljali na delavce, ko se ti niso nič ustavljali. Sledila je razprava o zakonu glede popustov pri zemljiškem davku v slučaju elementarnih neizgod.

Dunaj 27. maja. Poslanska zbornica bode zborovala do drugega tedna meseca junija, da reši predlogo o novem davku na sladkor.

Dunaj 27. maja. V vseh krogih poslanske zbornice je naredilo jako slab utis, da je neki poljski poslanec dal dvema tovarišema poslanske dijete zarubiti.

Dunaj 27. maja. Cesarja bode pri Kuhnovem pogrebu zastopal vojni minister Krighammer. Vlada je odredila, da pojdejo k pogrebu trije batalijoni 47. pešpolka in 4 topničarske baterije iz Gorice, katero krdelo bode vodila fcm. baron Reinländer in general Sterzi.

Dunaj 27. maja. Vlada je poslala vojno ladjo na Kreto.

Moskva 27. maja. V katedrali je carja in carinjo pozdravil metropolit in jima dal križ, da sta ga poljubila. Car in carinja sta sedla potem na prestol sredi cerkve. Ko je car prečital očitno izpoved, da je pravoslavne vere, sta mu metropolita peterburški in kijevski ogrnila carski plašč. Car si je potem sam del krono na glavo. Ko je carinja pokleknila pred njim, vzel je krono in jo dal njej na glavo, potem pa se zopet ž njo pokril. Car je na to vzel žezlo in jabolko, na kar so duhovniki molili razne molitve in končno zapeli „Na mnogaja ljeta“. Car in carinja sta potem pristopila k oltarju, kjer ju je metropolit mazilil. Mej to ceremonijo so zopet grmeli topovi in zvonili vsi zvonovi moskovskih cerkva. Po maziljenju sta car in carinja prejela sv. obhajilo in se potem vrnila v Kremel.

Avstrijska specijaliteti. Na želodec bolehalo ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastjo uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepatat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—7)

iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Alojzija Lavrenčiča zemljišče, oziroma posestne in užitne pravice v Postojini, dne 29. maja in 16. in 30. junija v Postojini. Helene Sajovic posestvo pri Sv. Valpurgi, cenjeno 4042 gld., dne 1. junija v Kranju.

Janeza Jenca posestvo v Goričici, cenjeno 2240 gld., Matevža Znidaršiča zemljišča pri Sveti Trojici in Janeza Laha zemljišče v Gradiškem, vsi trije dne 1. junija in 1. julija v Ložu.

Oddaja lova. Za dobo od 1. julija 1896 do 30. junija 1901 se bode oddal potom javne dražbe lov za občino Vrhnika dne 30. maja zjutraj ob 10. uri v občinski pisarni na Vrhniki; dne 3. junija pa v pisarni okr. glavarstva v Ljubljani lov za občino Št. Jurij ob 9. uri, za Grosuplje ob 10. uri in za Št. Vid ob 10. uri. Pogoje je možno vpogledati pri okr. glavarstvu v Ljubljani.

Umrti so v Ljubljani:

Dne 22. maja: Marjeta Peterca, zasebnica, 37 let, Sv. Petra cesta št. 45, za jetiko.

Dne 23. maja: Alojzija Marinič, delavka, 44 let, Hrenove ulice št. 15, za otrpnenjem srca — Karol Lampič, kajzar, 47 let, Illova št. 7, za jetiko.

Dne 24. maja: Janez Sterniša, krojačev sin, 7 dnij, Trnovski pristan št. 8, za oslabiljenjem moči.

Dne 25. maja: Pavlina Habicht, železniškega čuvaja hči, 1 mesec, Cesta na Rožnik, za božastjo.

V hiralnici:

Dne 23. maja: Franc Polončič, gostac, 34 let, za sušico možgan.

Meteorologično poročilo.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	736.0	15.9	sl. vzhod	oblačno	0.0
27.	7. zjutraj	737.0	15.4	sl. ssvzhod	skoro obl.	
	2. popol.	736.5	22.5	sr. vzvzh.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 15.8°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 27. maja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	30	"
Avstrijska zlata renta	122	"	40	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	—	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	25	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	80	"
Avstro-ogerske bančne delnice	949	"	—	"
Kreditne delnice	345	"	25	"
London vista	120	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	70	"
50 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	51 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	57 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Zlahtne namizne rake

za katere se janiča, da doidejo živi na odločni kraj, pošilja proti povzetju poštne prosto v poštah pošiljnicah po 4 1/2 kilo čiste teže, in sicer: 100 komadov rakov za juho za gld. 2.80, 60 velikanskih rakov za gld. 3.60, 40 solo-rakov za gld. 4.80, 32 najlepših solo-rakov za gld. 5.80. (2463-2)

J. Neumann, Menasterzyska 383, Galicija.

Anton Hönigsmann v Semiču št. 37

daje v najem (2439—2)

prodajalnicne prostore

s stanovanjem vred.

na tri ali štiri leta. Več pove lastnik istotam.

Dva mizarja

iščeta službe.

(2465)

Imata svoje orodje za popraviljanje hišne oprave, kakor tudi za stavbinska dela.

Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vire, Heb, Francove vire, Karlova vire, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brezene, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vire, Heb, Francove vire, Karlova vire, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Brezene, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " "

" 6. " 50 " zvečer " "

" 10. " 25 " zvečer " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (1705-120)

" 11. " 15 " popoldne " "

" 6. " 20 " zvečer " "

" 9. " 55 " zvečer " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Schichtovo patentno milo

je najboljša za perilo in drugo hišno porabo; združuje najvišjo pralno moč z največjo milobo; daje blesteče belo, nedišeče perilo in je posebno pripravno za volnato blago; izborna je kot ročno (2227) in kopalno milo za velike in male. (6)

Nikomur ne bode žal, če poskusi.

Dobiva se večinoma v vseh prodajalnicah na drobno.

Meblovana soba

za dva gospoda s hrano in vso postrežbo odda se s 1. junijem.

Več se izve v gostilni „Pri Virantu“. (2411-3)

Na Rakeku števil. 62

je na prodaj

vsa oprava za specerijsko prodajalnico (štelaže itd. in vaga).

Več pove g. Bartolo Tomšič v Ljubljani, Knaflcove ulice števil. 5, II. nadstropje. Nasproti gledališču. (2467—1)

!! Kolesarji, pozor!!

Kdor ljubi svoje zdravje, ta naj kupi

„Iliria“-kolo

ki je jedino na svetu prevideno s slovensko zaščitno tovarniško znamko in koje izdelujeta in prodajata

Saunig & Dekleva
v Gorici (Görz)

po sledeči ceni: „Iliria“-kolo I. vrste gld. 200.—, II. vrste gld. 175.—, III. vrste ali takozvano „Lucifer“-kolo gld. 117.50.

Imata zastop dvokoles „Swift“ iz proslule orožarne v Steyru, potem zalogo vsakovrstnih šivalnih strojev, pušk, samokresov, streljiva i. t. d. Popravljata šivalne stroje in dvokolesa. (2414—4)

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo
sohrzujoča mineralna voda

priporočena od prvih medicinskih avtoritet in uporabljiva po zdravniškem predpisu pri anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Kopališče Roncegno Južno Tirolsko
postaja val-suganske železnice

1 1/2 ure oddaljeno od Tridenta, mineralna, blatna, parna kopel, popolno zdravljenje z mrzlo vodo, elektroterapija, masaža, zdravilna gimnastika.

Višina nad morjem 535 metrov, prekrasna lega, zaščiten od vetrov, dišeč, suh zrak, brez vsega prahu, stalna temperatura 18 do 22 stopinj. Zdravilišče prve vrste z obširnimi lepimi parkom, prekrasen razgled na dolomite, 200 sob za tuje, obedovalnice in bralne sobe, zdravniški salon.

Povsod električna razsvetljava, zdravniška godba, lawn-tennis. Senčnata izprehajališča, lepi izleti. Sezona maj-oktober. Prospekte in pojasnila daje kopališčno ravnateljstvo v Roncegno. (2337—5)

Dunajske

Štefanija-moderce

elegantne facone

domače moderce

III. (iz rastlinskega svila) (2054-12)

korzetna varovala

ženske in otroške nogovice

prodaja po najnižjih cenah

Karol Recknagel.

VIZITNICE „Národna Tiskarna“.

v elegantni obliki priporoča

Staroslavno žvepleno kopališče na Hrvatskem

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in brzojav

ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svétniku profesorju dr. Ludwigu I. 1894. 58° C. vroč vrelce. žvepljeno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrušanosti in kostenini v členkih, boleznih v zgibih in otrpnenju po vnetici in zlomljenju kosti, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki i. t. d., ženskih boleznih, poltnih in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofeljnih, anglički boleznih, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svincu i. t. d.

Pitno zdravljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodec in v črevih, pri zlati žili i. t. d. i. t. d.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdravniška godba, katere oskrbuje c. in kr. pešpolk Sergij Aleksandrovič, veliki knez ruski, št. 101. Plesne zabave, koncerti i. t. d. (2209—6)

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča.

Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik dr. A. Longhino. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto oskrbnitvo kopališča.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, štorje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje

priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino (2173—14)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.